

تاریخ پنهان آیه چهل - شماره سه

قانون یکشنبه و سیر پیش‌گویانه: از قانون میهن‌پرستی تا آزمون نهایی

Jeff Pippenger

2024-09-22

به موجب فرمانی که، در نقض قانون خدا، نهاد پاپیت را به اجرا می‌گذارد، ملت ما خود را به کلی از پارسایی جدا خواهد کرد. هنگامی که پروتستان‌تیسیم دست خود را از فراز شکاف دراز کند تا دست قدرت رومی را بفشارد، هنگامی که بر فراز ورطه دست یازد تا با روح‌گرایی دست دهد، و هنگامی که تحت تأثیر این اتحاد سه‌گانه، کشور ما تمامی اصول قانون اساسی خود را به‌عنوان حکومتی پروتستان و جمهوری نفی کند و زمینه گسترش دروغ‌ها و فریب‌های پاپی را فراهم آورد، آنگاه می‌توانیم بدانیم که زمان کارهای شگفت‌انگیز شیطان فرا رسیده و پایان نزدیک است.

همان‌گونه که نزدیک شدن سپاهیان روم برای شاگردان نشانه ویرانی قریب‌الوقوع اورشلیم بود، چنین نیز این ارتداد می‌تواند برای ما نشانه آن باشد که حد بردباری خدا به سر آمده، پیمانۀ شرارت ملت ما پر شده، و فرشته رحمت در آستانه پرکشیدن است تا هرگز بازنگردد. آنگاه قوم خدا به ورطه آن صحنه‌های مصیبت و تنگی فرو خواهد رفت؛ همان‌که پیامبران از آن به «وقت تنگی یعقوب» یاد کرده‌اند. فریادهای اهل ایمان آزرده به آسمان برمی‌خیزند. و همچنان که خون هابیل از زمین فریاد برمی‌آورد، از گورهای شهیدان، از آرامگاه‌های دریا، از غارهای کوهستان، از سرداب‌های صومعه‌ها نیز صداهایی به سوی خدا برمی‌خیزند که می‌گویند: «تا به کی، ای خداوندِ قدوس و حق، داوری نمی‌کنی و خون ما را از ساکنان زمین انتقام نمی‌گیری؟»

خداوند کار خود را انجام می‌دهد. تمام آسمان به تکاپو افتاده است. داور تمام زمین به زودی برخواید خاست و از اقتدار اهانت‌شده خویش دفاع خواهد کرد. نشان‌رهایی بر کسانی نهاد خواهد شد که فرمان‌های خدا را نگاه می‌دارند، شریعت او را حرمت می‌نهند، و نشان وحش یا تمثال او را نمی‌پذیرند.

خدا آشکار کرده است که در روزهای آخر چه رخ خواهد داد تا قوم او آماده شوند در برابر طوفان مخالفت و خشم بایستند. آنان که از رویدادهای پیش‌رو هشدار یافته‌اند، نباید در انتظار آرام طوفان در راه بنشینند و خود را با این دلخوشی تسکین دهند که خداوند در روز تنگی وفاداران خود را در پناه خواهد گرفت. ما باید همچون کسانی باشیم که در انتظار سرور خویش‌اند، نه با انتظاری بیهوده و بی‌عمل، بلکه با کاری جدی و ایمانی خلل‌ناپذیر. اکنون زمان آن نیست که بگذاریم ذهن‌هایمان در امور کم‌اهمیت غرق شود. در حالی که مردم خواب‌اند، شیطان به‌فعالیت مشغول است و امور را چنان ترتیب می‌دهد که قوم خدا از رحمت یا عدالت برخوردار نشوند. جنبش یکشنبه اینک در تاریکی راه خود را می‌گشاید. رهبران، مسأله حقیقی را پنهان می‌کنند، و بسیاری از آنان که به این جنبش می‌پیوندند خود نیز نمی‌بینند که جریان زیرین رو به کجا دارد. ادعاهای آن ملایم و به‌ظاهر مسیحی است، اما چون سخن بگوید، روح اژدها را آشکار خواهد ساخت. وظیفه ماست که هرچه در توان داریم انجام دهیم تا خطر تهدیدکننده را دفع کنیم. باید بکشیم با قرار دادن خود در نوری درست در برابر مردم، تعصب را خلع سلاح کنیم. باید مسأله واقعی مورد اختلاف را پیش رویشان بگذاریم و بدین‌سان مؤثرترین اعتراض را در برابر اقداماتی که آزادی وجدان را محدود می‌کند، به میان آوریم. باید کتاب مقدس را تفتیش کنیم و بتوانیم دلیل ایمان خود را بیان کنیم. پیامبر می‌گوید: «شریران شریرانه رفتار خواهند کرد؛ و هیچ‌یک از شریران نخواهند فهمید؛ اما دانایان خواهند فهمید.» شهادت، جلد ۵، صفحات ۴۵۱ و ۴۵۲.

وقتی «جنبش یکشنبه» «به سخن آید، روح اژدها را آشکار خواهد کرد.» چهار بند مشخص می‌کنند که در زمان قانون یکشنبه، ایالات متحده «به‌طور کامل خود را از پارسایی جدا خواهد کرد.» در قانون یکشنبه «زمان کار شگرف شیطان فرارسیده است.» در قانون یکشنبه اتحاد سه‌گانه به انجام می‌رسد. در قانون یکشنبه، ایالات متحده «هر اصل قانون اساسی خود را به‌عنوان یک حکومت جمهوری پروتستان انکار می‌کند» و همچنین «برای گسترش دروغ‌ها و گمراهی‌های پاپی تدارک می‌بیند.» آن قانون یکشنبه «نشانه‌ای برای ماست که حد بردباری خدا به نهایت رسیده، پیمانۀ شرارت ملت ما پر شده، و فرشته رحمت در شرف پرواز است و دیگر هرگز باز نخواهد گشت.» آن نشانه با هشدار که عیسی درباره «رجاست ویرانگر» مورد اشاره دانیال نبی داد، نمونه‌وار شده بود. در همان جاست که دعای شهیدان مهر پنجم، که می‌پرسند: «تا به کی، ای خداوندِ قدوس و حق، داوری نمی‌کنی و خون ما را از ساکنان زمین انتقام نمی‌گیری؟»، تحقق می‌یابد. همچنین در همان نشانه راه است که باکره‌های خردمند و نادان سرشت خود را آشکار می‌کنند.

در هنگام قانون یکشنبه، ایالات متحده «هر اصل قانون اساسی خود را نقض می‌کند.» دوره‌ای که این کار تحقق یافت با قانون پاتریوت در سال ۲۰۰۱ آغاز شد. دوره ۲۰۰۱ تا قانون یکشنبه نمایانگر کاری تدریجی در جهت نقض قانون اساسی است. آن کار تدریجی متناظر است با خط نبوتی که در آن شکل‌گیری تصویر وحش به انجام می‌رسد. خط تصویر وحش شاید کمی پیچیده‌تر به نظر برسد، اما این پیچیدگی ارزش درک کردن را دارد. آنچه خط تصویر وحش را پیچیده می‌کند این است که نمایانگر دو خط است.

برای وحش زمین، دو خط همان شاخ‌های جمهوری و پروتستانتیسیم‌اند. آن دو شاخ در اتحاد کلیسا و دولت به هم می‌پیوندند و بدین‌سان شکل‌گیری تصویر وحش را تحقق می‌بخشند. از این‌رو، خط شکل‌گیری تصویر وحش در درون خود دو خط دارد، زیرا شاخ‌های جمهوری و پروتستانتیسیم در سراسر تاریخ به‌طور موازی با یکدیگر پیش می‌روند، اما خطوط جداگانه آن‌ها نیز شهادت نبوی خاص خود را برای ادا کردن دارند. یک خط نبوی با دو موضوع موازی، پیچیده‌تر از آن است که صرفاً نقاط عطف اقدامات سیاسی را که نمایانگر سخن گفتن مرتبط با قانون اساسی هستند، نشان‌گذاری کنیم.

دو خط مربوط به شاخ‌های جمهوری خواه و پروتستان، به واسطه این حقیقت پیش‌گویانه که در درون شاخ جمهوری خواه تاریخ نبرد میان دموکرات‌های طرفدار برده‌داری و جمهوری خواهان ضد برده‌داری نهفته است، و نیز اینکه در شاخ پروتستان روندی مداوم آزمایش وجود دارد که در تاریخ شاخ پروتستان دوشیزگان دانا و نادان را دنبال می‌کند، پیچیده‌تر نیز می‌شود. باین‌همه، بسیار مهم است که در این حقایق استوار شویم.

در خطی که دو شاخ وحش زمین نمایندگی می‌کنند، تمثیلی موازی از شکل‌گیری منش مسیح یا منش شیطان وجود دارد که معادل است با شکل دادن تصویری از مسیح یا تصویری از وحش؛ زیرا در این زمینه «وحش» نمایانگر موجودی مخلوق در تقابل با خالق است. شکل‌گیری این صفات در درون همه انسان‌ها انجام می‌گیرد، زیرا هنگامی که مهلت پایان می‌یابد تنها دو گروه وجود دارند. این شکل‌گیری همچنین به‌صورت بیرونی، با اتحاد میان قدرت پاپی و سازمان ملل متحد، تحقق می‌یابد.

بنابراین، دوره‌ی آزمایش برای شکل‌گیری تصویر وحش در سال ۲۰۰۱ آغاز شد و با قانون یکشنبه در ایالات متحده پایان می‌یابد. در آن دوره‌ی زمانی، تاریخ پیشگویی‌شده‌ی دو شاخ وحش برخاسته از زمین نشان می‌دهد که در درون هر یک از آن شاخ‌ها، خواه دینی باشد یا سیاسی، مناقشه‌ای داخلی و خارجی وجود دارد، و نیز کشمکش میان خود آن دو شاخ.

قانون یکشنبه در ایالات متحده نمایانگر هشدار برای گریختن است؛ همان چیزی که عیسی آن را «رجاست ویرانگر» معرفی کرد. قانون یکشنبه در ایالات متحده پایان دوره‌ای است که از سال ۲۰۰۱ آغاز

شد. قانون پاتریوت همان «رجاست ویرانگری که دانیال از آن سخن گفته است» بود و از سوی عیسی به‌عنوان نشانه‌ای برای گریختن از ویرانی در پیش رو معرفی شد.

قانون پاتریوت شامل نور نبوتی ۱۸۸۸ و لایحه بلر است. قانون پاتریوت سپس به‌صورت نبوتی، نمونه قانون یکشنبه را نیز در خود دارد؛ بنابراین دوره از ۲۰۰۱ با یک قانون یکشنبه آغاز می‌شود، چنان‌که در ۱۸۸۸-لایحه بلر و ۲۰۰۱-قانون پاتریوت نمونه‌وار شده است، و با قانون یکشنبه پایان می‌یابد.

هشدار گریختن از شهرها در سال ۲۰۰۱، نمونه‌ای از هشدار گریختن از بابل در هنگام قانون یکشنبه است. داورای که هنگام قانون یکشنبه بر ایالات متحده نازل می‌شود، نمونه‌ای از داورای است که وقتی میکائیل به پا می‌ایستد و دوره مهلت بشر بسته می‌شود، بر سراسر جهان خواهد آمد. امضای مسیح به‌عنوان آلفا و امگا بارها در حقایقی که لایحه بلر در سال ۱۸۸۸ نمایان می‌کند دیده می‌شود، و هرآنچه ۱۸۸۸ نمایندگی می‌کند، در سال ۲۰۰۱ تکرار می‌شود.

سال ۲۰۰۱، که نمونه‌اش ۱۸۸۸ بود، نه تنها نشانه گریختن را، چنان‌که «مکروه ویرانگر» آن را نمایانده است، نشان می‌دهد، بلکه با سال ۶۶ میلادی و محاصره سستیوس نیز نمایانده شده بود. محاصره تیتوس در سال ۷۰ میلادی نمایانگر قانون یکشنبه در ایالات متحده است. قانون یکشنبه در ایالات متحده با سال ۳۲۱ و نخستین قانون یکشنبه کنستانتین نمایانده می‌شود، و سال ۵۳۸ زمانی را نمایندگی می‌کند که آخرین ملت زمین در برابر نشان وحش تسلیم می‌شود.

۲۰۰۱ همان ۱۸۸۸، سستیوس و سال ۶۶ میلادی است. قانون روز یکشنبه تیتوس و سال‌های ۷۰ و ۳۲۱ است. ۲۰۰۱ همچنین تعمید عیسی و نزول او در فصل دهم مکاشفه در ۱۱ اوت ۱۸۴۰ است. همه این نمادها به خط قانون اساسی کمک می‌کنند.

تاریخ پیشگویانه ایالات متحده هم‌راستا با تاریخ ادونتیسیم است. در سال ۱۷۹۸، پایت زخم مرگبار خود را دریافت کرد و ۱۷۹۸ زمان پایان بود؛ هنگامی که آن بخش از نبوت‌های دانیال که به تاریخ فرشته نخست و دوم مکاشفه باب چهارده مربوط می‌شد، مهرش گشوده شد. در همان سال ۱۷۹۸، آغاز پیشگویانه ادونتیسیم مشخص می‌شود و در ۱۷۹۸ وحش برآمده از زمین با دو شاخ مانند بره به ششمین پادشاهی نبوت‌های کتاب مقدس تبدیل شد.

پیش از سال ۱۷۹۸، سه نشان راه نبوی وجود داشت که با خط وحش زمین مرتبط بودند و از این رو با سخن گفتن ایالات متحده و قانون اساسی ایالات متحده نیز پیوند داشتند. آن سه نشان راه عبارت بودند از اعلامیه استقلال که در ۱۷۷۶ اعلام شد، سپس قانون اساسی در ۱۷۸۹، و پس از آن قوانین اتباع بیگانه و فتنه‌انگیزی ۱۷۹۸.

آن سه نشانه راه به خط نبوت قانون اساسی مربوط‌اند و آغاز ششمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس را مشخص می‌کنند. قانون یکشنبه پایان دوران فرمانروایی ششمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس است؛ از این رو، بنا بر ضرورت نبوی، باید سه نشانه راه پیش از پایان وجود داشته باشند، چنان‌که سه نشانه راهی که پیش از آغاز آمدند، نمونه آن را می‌نمایانند.

در سال ۲۰۰۱، هم‌زمان با فروریختن برج‌ها، قانون میهن‌پرستی با لایحه بلر ۱۸۸۸ و نیز شورش آشکار رهبری جنبش ادونتیسیم در کنفرانس عمومی مینی‌آپولیس تمثیل شده است. شورش‌ای که فرشته‌ای به خواهر وایت گفت نمونه‌اش شورش قورح و داتان و ابیرام علیه موسی بود، همچنین با تعمید مسیح در سال ۲۷ میلادی، مهار اسلام در ۱۱ اوت ۱۸۴۰ و اعلامیه استقلال در ۱۷۷۶ تمثیل شده است، و نیز با «رجاست ویران‌کننده که دانیال نبی درباره‌اش سخن گفته است» به‌عنوان نشانه‌ای برای گریختن از غضب در راه، چنان‌که در کستیوس و سال ۶۶ میلادی نمایان شد.

اگر هنوز به یاد دارید که خط نبوتی‌ای که اکنون در حال بررسی آن هستیم خط قانون اساسی ایالات متحده است، همه خطوط نبوتی پیش‌گفته در شکل‌دهی و تثبیت موضوع نبوتی نمایانده شده توسط خط قانون اساسی سهیم‌اند. با این همه، خطی که به نظر می‌رسد بیشترین پیوند را داشته باشد، خط شکل‌گیری تصویر وحش است. تصویر وحش، تصویری از وحش پاپی است که به شکل وحشی با زنی که بر آن سلطنت می‌کند نمایانده شده است؛ یعنی ترکیب کلیسا و دولت، با این وضعیت که کلیسا کنترل این رابطه را در دست دارد. برای آن‌که ایالات متحده تصویری مطابق وحش پدید آورد، پروتستان‌تیسم مرتد باید چنان بر دولت مسلط شود که دولت قوانین مذهبی را تصویب و اجرا کند و در نهایت قانون یکشنبه را.

هرچه فرایند شکل‌گیری تصویر وحش به انجام می‌رسد، قانون اساسی—که با اصلی بنیادین نوشته شد که توماس جفرسون آن را «جدایی کلیسا و دولت» نامید—واژگون خواهد شد. هنگامی که شاخ پروتستان‌تیسم قدرت آن را داشته باشد که شاخ جمهوریت را برای تحمیل اجرای فرامین دینی هدایت کند، خود قلب قانون اساسی از هم دریده می‌شود؛ و بدین‌سان، رابطه نبوی میان خط قانون اساسی و خط تصویر وحش آشکار می‌گردد.

دوره‌ای که در آن تصویر وحش شکل می‌گیرد، در سال ۲۰۰۱ با قانون پاتریوت آغاز شد و در قانون یکشنبه، هنگامی که نشانه وحش تحمیل می‌شود، پایان می‌یابد. در آن دوره، باران آخر به‌گونه‌ای پراکنده می‌بارد، زیرا باران آخر از زمانی آغاز به باریدن می‌کند که فرشته قدرتمند مکاشفه هجده فرود آید و زمین را با جلال خود روشن سازد؛ امری که بنا بر گفته خواهر وایت، هنگامی رخ خواهد داد که ساختمان‌های عظیم شهر نیویورک با اشاره‌ای از جانب خداوند فرو ریخته شوند.

باران پسین بر قوم خدا خواهد بارید. فرشته‌ای نیرومند از آسمان فرود خواهد آمد، و سراسر زمین با جلال او روشن خواهد شد. ۲۱، Review and Herald، آوریل ۱۸۹۱.

دوران پاشش باران دیرهنگام نمایانگر دوره‌ای است که گندم و زوان نسل آخر ادونتیسیم در حال غربال و پالایش شدن‌اند. آن غربال و پالایش در زمان قانون یکشنبه پایان می‌یابد، و دوشیزگان دانایی که هنگام فرا رسیدن بحران قانون یکشنبه، روغن را دارند، مهر می‌شوند و سپس روح‌القدس بی‌حد و اندازه افاضه می‌گردد تا زمانی که میکائیل برخیزد و مهلت بشر بسته شود.

در جریان شکل‌گیری تصویر وحش در ایالات متحده، باران پسین به صورت نم‌خواهد بارید، و در جریان شکل‌گیری تصویر وحش در جهان، باران پسین بی‌حد و حصر فرو خواهد ریخت.

در سال ۲۰۰۱ امتحان کلیسای ادونتیست‌های روز هفتم لاودیکیه‌ای آغاز شد، چنان‌که نمونه‌اش پروتستان‌های ۱۱ اوت ۱۸۴۰ و اسرائیل باستان، هنگام تعمید مسیح، بودند.

"زمان آزمایش همین‌اکنون بر ماست، زیرا ندای بلند فرشته سوم در آشکار شدن عدالت مسیح، نجات‌دهنده آمرزنده گناه، از پیش آغاز شده است. این آغاز نور آن فرشته‌ای است که جلالش سراسر زمین را پر خواهد کرد." پیام‌های برگزیده، کتاب ۱، ۳۶۲.

فرایند آزمون نهایی برای قوم عهد پیشین زمانی آغاز می‌شود که نور فرشته مکاشفه باب هجده شروع به ارائه پیام خود می‌کند. پیام او همچنین در سه آیه نخست باب هجده مکاشفه بیان شده است، و به گفته خواهر وایت، تحقق آن سه آیه زمانی بود که ساختمان‌های عظیم شهر نیویورک فرو ریختند.

فرایند آزمون سپس آغاز شد، چنان‌که یوحنا در باب دهم مکاشفه آن را به تصویر کشیده است. آزمون این بود که آیا آن کتابچه کوچک را که در دست فرشته بود برمی‌دارید و سپس آن را می‌خورید. در طول این دوره آزمون، در حالی که باران دیرهنگام در حال باریدن است، تنها بر کسانی می‌بارد که

انتخاب می‌کنند آن کتابچه کوچک را بردارند و بخورند.

بسیاری تا حد زیادی در دریافت باران نخستین ناکام مانده‌اند. آنان همه برکاتی را که خدا بدین‌سان برایشان فراهم کرده است به دست نیاورده‌اند. انتظار دارند که این کمبود با باران پسین جبران شود. وقتی فراوان‌ترین فیض عطا شود، قصد دارند دل‌های خود را بگشایند تا آن را دریافت کنند. آنان دچار اشتباهی هولناک‌اند. کاری که خدا در بخشیدن نور و معرفت خود در دل انسان آغاز کرده است باید پیوسته پیش برود. هر فرد باید نیاز خود را دریابد. دل باید از هر آلودگی خالی شود و برای سکونت روح پاک گردد. شاگردان نخستین به وسیله اعتراف و ترک گناه، با دعای جدی و وقف کردن خود به خدا، برای فروریختن روح‌القدس در روز پنتیکاست مهیا شدند. همان کار، اما در درجه‌ای بالاتر، اکنون باید انجام شود. آنگاه عامل انسانی فقط باید برکت را درخواست می‌کرد و منتظر می‌ماند تا خداوند کار مربوط به او را کامل کند. این خداست که کار را آغاز کرده، و او کار خود را به انجام خواهد رساند و انسان را در عیسی مسیح کامل خواهد ساخت. اما نباید از فیضی که باران نخستین نمایانگر آن است غفلت شود. تنها کسانی که مطابق نوری که دارند زندگی می‌کنند، نور بیشتری دریافت خواهند کرد. اگر هر روز در به‌کار بستن فضایل فعال مسیحی پیش رویم، ظهورات روح‌القدس را در باران پسین بازخواهیم شناخت. ممکن است بر دل‌های پیرامون ما فروریزد، اما آن را نه تشخیص خواهیم داد و نه دریافت خواهیم کرد. شهادت برای خادمان، ۵۰۶، ۵۰۷.

کسانی که پیام سال ۲۰۰۱ را پذیرفتند، پیامی متناسب با آن دوره دریافت می‌کردند، اما باید آزموده می‌شدند تا آشکار شود آیا واقعاً آن پیام را درونی کرده و آن را به تجربه‌ای آماده برای مهر خدا تبدیل کرده‌اند یا نه. در آن دوره، از این‌رو باران پسین به صورت پاشش نشان داده می‌شود، زیرا گندم و زوان هنوز با هم‌اند. بنابراین، خواهر وایت می‌گوید: «ممکن است بر دل‌های اطراف ما فرویارد، اما ما آن را تشخیص ندهیم یا دریافت نکنیم.» هنگامی که عاقلان از جاهلان جدا شوند، آنگاه باران پسین بی‌حد و اندازه فرو ریخته می‌شود، چنان‌که در پنتیکاست بود، که نماد قانون یکشنبه است.

«بار دیگر، این مثل‌ها می‌آموزند که پس از داوری دیگر مهلت توبه‌ای در کار نخواهد بود. هنگامی که کار انجیل به پایان برسد، بلافاصله جدایی میان نیکان و بدان صورت می‌گیرد و سرنوشت هر گروه برای همیشه تعیین می‌شود.» درس‌های عینی مسیح، ۱۳۳.

دوره بارش قطره‌وار باران پسین، و پس از آن دوره‌ای که در آن باران پسین بی‌اندازه افاضه می‌شود، نیز به صورت دو دوره تصویر شده‌اند که در آنها داوری بر قوم خدا به انجام می‌رسد. دوره نخست داوری بر قوم خدا از خانه خدا در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ آغاز شد، و در هنگام قانون یکشنبه، آنگاه داوری برای رمه دیگر خدا که به فریاد بلند فرشته سوم - که از قانون یکشنبه در ایالات متحده آغاز می‌شود و هنگامی پایان می‌یابد که میکائیل قیام کند و مهلت بشر بسته شود - پاسخ می‌دهند یا آن را رد می‌کنند، به انجام می‌رسد.

دو دوره باران پسین، که همان دو دوره داوری‌ای‌اند که از خانه خدا آغاز می‌شود و سپس به گله دیگر خدا می‌رسد، همچنین دو دوره شکل‌گیری تمثال وحش نیز هستند.

در نخستین آن دو دوره نبوتی، هنگامی که داوری بر کلیسای خدا و نیز بر ایالات متحده جاری می‌شود، همان دوره‌ای است که در آن شاخ جمهوریت و شاخ پروتستان‌تیسیم هر دو مورد داوری قرار می‌گیرند. درست همان‌جا که ادونتیسیم لاودیکه‌ای از دهان خداوند بیرون افکنده می‌شود، ایالات متحده جام مهلت آزمایشی خود را لبریز می‌کند و ویرانی ملی بر آن ملت آورده می‌شود، و سپس شیطان ظاهر می‌شود و کار شگفت‌انگیز خود را آغاز می‌کند. یکصد و چهل و چهار هزار نفر مهر می‌شوند و در هنگام قانون یکشنبه به‌عنوان علمی برافراشته می‌شوند.

به ما گفته شده که ارائه هرگونه تصویری از «تجربه قوم خدا که بر روی زمین زنده خواهند بود، هنگامی که جلال آسمانی با تکرار جفاهای گذشته در هم آمیخته شود» ناممکن است.

شیطان در مطالعه کتاب مقدس بسیار کوشاست. او می‌داند که زمانش کوتاه است و در هر زمینه‌ای می‌کوشد کار خداوند را بر این زمین خنثی سازد. غیرممکن است که بتوان تصویری از تجربه قوم خدا که در آن هنگام بر زمین زنده خواهند بود ارائه داد، زمانی که شکوه آسمانی با تکرار آزارهای گذشته در هم آمیخته می‌شود. آنان در نوری که از تخت خدا ساطع می‌شود گام برمی‌دارند. به واسطه فرشتگان، میان آسمان و زمین ارتباطی پیوسته برقرار خواهد بود. و شیطان، در حلقه فرشتگان شریر و با ادعای خدا بودن، معجزات از هر نوعی انجام خواهد داد تا، اگر ممکن باشد، حتی برگزیدگان را نیز بفریبد. قوم خدا امنیت خود را در انجام معجزات نخواهند یافت، زیرا شیطان معجزاتی را که انجام می‌شود تقلید خواهد کرد. قوم آزموده و امتحان شده خدا قدرت خود را در آن نشانه‌ای خواهند یافت که در خروج ۱۲:۳۱-۱۸ از آن سخن گفته شده است. آنان باید بر کلام زنده بایستند: «مکتوب است.» این تنها بنیادی است که بر آن می‌توانند با اطمینان بایستند. آنانی که پیمان خود را با خدا شکسته‌اند، در آن روز بی‌خدا و بی‌امید خواهند بود. شهادت، جلد ۹، ۱۶.

تکرار جفاهای گذشته با قانون یکشنبه در ایالات متحده آغاز می‌شود، زیرا شیطان در آن زمان کار شگفت‌انگیز خود را آغاز می‌کند، و دوشیزگان خردمندی که پیش‌تر «امتحان و آزمایش شده‌اند»، آنگاه «در نوری که از تخت خدا ساطع می‌شود» گام خواهند برداشت. این امر از طریق کار فرشتگان انجام خواهد شد، زیرا «به واسطه فرشتگان میان آسمان و زمین ارتباطی دائمی برقرار خواهد بود».

مسح‌شدگانی که در کنار خداوند تمامی زمین ایستاده‌اند، مقامی را دارند که زمانی به شیطان، کروب پوشاننده، داده شده بود. خداوند از طریق موجودات مقدسی که گرداگرد تخت او هستند، رابطه‌ای پیوسته با ساکنان زمین حفظ می‌کند. روغن زرین نماد فیضی است که خدا با آن چراغ‌های ایمانداران را تأمین می‌کند تا سوسو زنند و خاموش نشوند. اگر چنین نبود که این روغن مقدس در پیام‌های روح خدا از آسمان فرو ریخته می‌شود، عوامل شر بر انسان‌ها به‌طور کامل تسلط می‌یافتند.

خدا بی‌حرمت می‌شود هنگامی که پیام‌هایی را که برای ما می‌فرستد نپذیریم. بدین‌سان روغن زرین را که می‌خواهد در جان‌های ما بریزد تا به کسانی که در تاریکی‌اند رسانده شود، رد می‌کنیم. هنگامی که ندایی برسد: «اینک داماد می‌آید؛ بیرون روید به استقبال او»، آنانی که روغن مقدس را نپذیرفته‌اند، که فیض مسیح را در دل‌های خود گرامی نداشته‌اند، همچون باکره‌های نادان خواهند دید که برای ملاقات خداوند خویش آماده نیستند. آنان در خود توان به دست آوردن آن روغن را ندارند و زندگی‌شان تباه می‌شود. اما اگر روح‌القدس خدا را بخواهیم، اگر چون موسی تضرع کنیم: «جلال خود را به من بنما»، محبت خدا در دل‌های ما ریخته خواهد شد. به‌وسیله لوله‌های زرین، روغن زرین به ما انتقال خواهد یافت. «نه به قدرت و نه به قوت، بلکه به روح من»، می‌فرماید خداوند لشکرها. با دریافت پرتوهای درخشان خورشید عدالت، فرزندان خدا همچون چراغ‌ها در جهان می‌درخشند. ۲۰، Review and Herald، ژوئیه ۱۸۹۷.

خردمندان کسانی‌اند که در مکاشفه باب هفتم و حزقیال باب نهم مهر می‌شوند و در برابر نادانانی قرار دارند که با رد کردن «پیام‌هایی که او می‌فرستد» خداوند را بی‌حرمت می‌کنند. نادانان کسانی هستند «که پیمان خود را با خدا شکسته‌اند و در آن روز بی‌خدا و بی‌امید خواهند بود.» این دو گروه آزموده شدند و به نقطه‌ای رسانده شدند که در آن، بر اساس اینکه پیام وقت را پذیرفتند یا رد کردند، سرشت خود را آشکار کردند. پیام وقت از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ تاکنون، پیام باران پسین بوده است.

پیام باران دیرهنگام، چنان که در فصل بیست و هشتم اشعیا بیان شده، از طریق روش «خط بر خط» شناخته می‌شود. روش «خط بر خط» روش تعیین‌شده خدا برای مطالعه کتاب مقدس است؛ بنابراین رد کردن آن روش، نه تنها رد کردن پیامی است که یا به کارگیری «خط بر خط» — «اندکی اینجا و اندکی آنجا» — ارائه می‌شود، بلکه رد کردن خود دهنده آن روش نیز هست.

به سبب معیارهای الهام‌شده‌ای که در فرایند آزمونی که به مهر شدن صد و چهل و چهار هزار می‌انجامد آشکار می‌شود، روشن است که تنها راهی که یک فرزند خدا می‌تواند از دل آن تاریخی که در آن «جلال آسمانی و تکرار جفاهای گذشته درهم آمیخته‌اند» عبور کند، این است که در تجربه‌ای باشد که بتوان نور تخت خدا را شناخت. آن نور باید شناخته شود؛ وگرنه بی‌فایده است و ما راه را گم می‌کنیم.

ما نباید منتظر باران پسین بمانیم. این باران بر همه کسانی فرو می‌ریزد که شب‌نم و رگبارهای فیضی را که بر ما می‌بارد، بشناسند و از آن بهره‌مند شوند. وقتی ذرات نور را گرد می‌آوریم، وقتی رحمت‌های استوار خدا را — که دوست دارد ما به او اعتماد کنیم — قدر می‌دانیم، آنگاه هر وعده‌ای تحقق خواهد یافت. [اشعیا ۶۱:۱۱ نقل شده است]. تمام زمین باید از جلال خدا پر شود. تفسیر کتاب مقدس ادونتیست‌های روز هفتم، جلد ۷، صفحه ۹۸۴.

در دوره‌ای که از هنگامی آغاز شد که فرشته مکاشفه فصل هجدهم سراسر زمین را از جلال خود پر می‌کند (یعنی از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱)، باران دیرهنگام فقط بر کسانی نازل شده که شب‌نم و رگبارهای فیضی را که بر ما می‌بارد شناخته و از آن بهره‌مند شده‌اند. «اشتباه بزرگ»ی که خواهر وایت پیش‌تر مشخص کرده بود، این بود که باکره‌های نادان گمان کردند می‌توانند صبر کنند تا باران دیرهنگام بی‌اندازه ریخته شود، زیرا می‌پنداشتند آن‌گاه خواهند توانست عقب‌ماندگی‌شان را جبران کنند. چنین نیست؛ تنها کسانی که در فهم کلام نبوی خدا رشد می‌کنند، نور بیشتری دریافت می‌کنند.

در پایان این مقاله، نکته‌ای که می‌خواهم مطرح کنم مربوط به هدف دوران آزمایشی است که اکنون در آن قرار داریم. اگر بناست در «نوری که از تخت خدا برمی‌خیزد» گام برداریم، در زمانی که جفاهای گذشته تکرار می‌شود، لازم است پیش از فرا رسیدن بحران بر کلام نبوی مسلط شویم.

در باب نخست، دانیال و آن سه مرد شایسته پیش از آن که برای آزمون نزد نبوکدنصر بروند، آموزش خود را به کمال رسانده بودند. به مدت چهل روز، مسیح کلام نبوت را بر فهم شاگردان گشود، پیشاپیش آن ده روزی که شاگردان در آن وحدت خود را کامل کردند. سپس عید پنتیکاست فرا رسید، که نماد قانون یکشنبه است.

در باب سوم دانیال، شدرک، میشک و عبدنغو به نبوکدنصر اعلام کردند که به زمان اضافی نیازی ندارند، زیرا از پیش مصمم بودند که در زمان آزمون قانون یکشنبه چه کنند. وفاداری آنان هنگامی که با مسیح در میان کوره آتش قدم می‌زدند بزرگ جلوه‌گر شد، و پیامی که پیش از امتحان بر آن استوار شده بودند، به وسیله تمامی مقامات و بزرگان مهمان که شاهد معجزه در کوره بودند، به سراسر جهان شناخته‌شده آن زمان منتقل شد.

ما این اندیشه‌ها را در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.